

Ръшавайте се сега по-скоро да ни кажете: „*съ нази
ли сте*“ или „*противъ насъ*“, защото хиляди юнаци
очакватъ отговора ви! . . . Градъ (?) 1871 г. Марта
10 I. Отъ Б. Р. Ц. К. *Привременното правителство
въ България.*

„Хвъркатиятъ Листъ“ билъ отпечатанъ въ хиляди
екземпляри на тънка цигарева книга, (1871 год. мартъ
мъс.) и билъ разпратенъ до всичките приятели на тай-
ните комитети въ турско.

За какво и какъ си служили хората на съзаклятието
съ „поканително застрашително писмо“ гледай книж. III
Миналото, стр. 103—107.

На 15 априль, 1871 год. нощно връме, съ рисъкъ
на животът си, Левски миналъ Дунава между Турно-Мъ-
турели и Никополъ . . . Отпътувалъ за резиденцията си
(Ловечъ-Сопотъ); Повикалъ Отецъ Матей Прѣображенски
въ Ловечъ; даль му нѣколко устава, нѣколко „хвъркати
листове“ и нѣколко номера отъ вѣст. „Свобода“ и го
проводилъ на проповѣдъ по голѣмитѣ села въ Тракийско
поле. . .

Прѣзъ септемв. мъсецъ, 1871 год., Левски съвършенно
случайно се срѣща на съ Атанаса Цѣѣтковъ Узуновъ
въ Калоферския мажки манастиръ. Физическата хубостъ,
умната и енергична рѣчъ на Узунова, плѣнили главата ря
и организатора на *българското тайно съзаклятие*. Лев-
ски посвѣтилъ Узунова въ дѣлото на *съзаклятието* и го
проводилъ въ Сливенско да ръководи агитацията и уръ-
ажданието на тайните комитети по уставътъ; снабдилъ го
съ всичките книжа; уставъ, лозинка-парола, вѣсти. „Сво-
бода“ и съ стотина екземпляри отъ *хвъркатия листъ*...

* * *

Денчо Памукчията бѣ единъ отъ Ловчанските чор-
баджии — богаташи. Никому нито зло, нито добро пра-